

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології

на тему:

“Лінгвокультурологічний аналіз соматичних фразеологізмів в китайській мові”

Студентки групи Пкит 11-19
факультету східної і слов'янської
філології
денної форми навчання
Симоненко Дар'ї Юріївни
Освітньої програми
Китайська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.065 Східні мови
та літератури (переклад включно),
перша - китайська
Науковий керівник:
к. п. н., доц. Геворгян Карина Людвигівна
Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОНЯТТЯ СОМАТИЧНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	5
1.1 Теоретичні засади дослідження фразеологізмів з соматичним компонентом у сучасній китайській мові.....	5
1.2 Методи дослідження соматичних фразеологізмів в сучасній китайській мові.....	8
Висновки до розділу 1.....	9
РОЗДІЛ 2. ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ З СОМАТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	12
2.2 Лінгвокультурологічний аналіз вживання фразеологізмів з соматичними компонентами.....	12
2.3 Загальна характеристика побудови речень з соматичними фразеологізмами.....	17
Висновки до розділу 2.....	25
ВИСНОВКИ.....	28
АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ (КИТАЙСЬКА)	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	34

ВСТУП

У лінгвістиці протягом кількох десятиліть велика увага приділяється слову як головному носію культурної інформації. Слово в першу чергу передає особливості сприйняття мовним колективом навколишньої дійсності, набуває під час предметно-пізнавальної діяльності людства. Також у слові вербалізується сукупне уявлення про предмет, яке склалося у даній культурі і зафіксовано у мовній свідомості носіїв окремої мови. Кожна культура несе свою модель світу, виражену кодами культури, які і "так звану" "систему координат", у межах якої і здійснюється концептуалізація та категоризація дійсності та внутрішнього досвіду людини, вербалізація цієї концептуалізації та категоризації в мові".

Соматичні фразеологізми є здобутком кожної окремої мови, у процесі використання вони передаються від покоління до покоління, зберігають і відтворюють менталітет народу, а найважливішим є те, що у фразеологізмах зберігається багата культурно-національна інформація, передається історія, культурні традиції та повсякденні звичаї. Саме через це фразеологізми завжди привертали велику увагу дослідників та лінгвістів, які, з одного боку, описують фразеологічні матеріали окремо взятої мови, підкреслюючи їхній особливий характер, а з іншого боку, аналізують фразеологізми різних мов за допомогою методів порівняння та зіставлення, але саме питання соматичної фразеології досі залишається маловивченим. Фразеологія китайської мови широко представлена у всіх мовних стилях, а особливо в літературно-художньому мовленні. Говорячи про походження фразеологізмів, варто зазначити, що багато фразеологізмів з'явилися в давнині, і дійшли до нас, зберігши свою першопочаткову форму, інші навпаки виникли недавно і тільки починають активно використовуватися в лінгвістиці.

Китайська мова має величезну кількість фразеологізмів. Це можна пояснити тим, що фразеологізми, що виникли в давнину до сих пір

використовуються, а сучасна мова безперервно продовжує поповнюватися новими.

Актуальність даної роботи визначається наступними причинами: по-перше наявність спірних питань щодо важливості фразеології в китайській мові, (бо зараз їй відводиться лише маленька частина лінгвістики, і наука фразеології навіть не виділяється в окремий розділ мовознавства) тому в даній роботі ми торкаємося цієї теми.

По-друге, недостатнім рівнем знання соматичної фразеології та її особливостей, в тому числі необізнаність зі сторони іноземних фахівців.

Мета даного дослідження полягає у тлумаченні та вивченні структурних та лінгвокультурологічних особливостей фразеологічних одиниць з соматичним компонентом, який використовується в сучасній китайській мові.

Для досягнення поставленої мети були використані наступні завдання, які полягали у:

- розкритті основних теоретичних засад, які стосуються дослідження фразеологічних одиниць з соматичним компонентом та аналіз структури і семантики соматичних фразеологізмів;
- визначенні найбільш поширених методів дослідження соматизмів у сучасній китайській мові;
- здійсненні добірки фразеологізмів з соматичним компонентом та в порівнянні з відповідними одиницями в українській мові.

Об'єктом даного дослідження є явище соматичної фразеології в китайській мові.

Предмет дослідження: Лінгвокультурні особливості фразеологічних одиниць з соматичним компонентом.

Для вирішення завдань перелічених вище використовуються наступні методи дослідження:

- Теоретичні - це осмислення проблеми і предмета досліджень, аналіз наукової та художньої літератури, додаткової літератури з даної тематики;
- Емпіричні – порівняння фразеологізмів в китайській мові та допомогою аналізу та опрацювання з наукових джерел.

1.1 Теоретичні засади дослідження фразеологізмів з соматичним компонентом у сучасній китайській мові

Взагалі термін “фразеологія” бере свій початок з давніх часів (від грецького слова *phrasis* — вираження, *logos* — вчення) — таким чином дослівно термін “фразеологія” означає – вчення про мовні обороти. Цей розділ мовознавства вивчає властивості фразеологізмів.

Вірним буде також твердження, що фразеологія це сукупність властивих мові усталених висловів та зворотів. Об'єктом дослідження фразеології як розділу мовознавства є стійкі вислови, їх семантика, структура, походження, роль у мові, взаємозв'язок з іншими мовними одиницями, зокрема словом і реченням. (Кочерган 2006)

Особливості фразеологізму:

1. Лексичне значення фразеологізмів залишається єдиним, але виражається сполученням кількох слів;
2. Відбувається використання одного й того самого компонентного складу;
3. Дана категорія характеризується стійкістю граматичних категорій;
4. Слова у складі фразеологізмів часто мають переносне значення;
5. Контекстуальна обумовленість вживання (Баран 2008).

Варто зазначити, що фразеологія широко розповсюджена у всіх мовних стилях сучасної китайської мови, а особливо в літературно-художньому мовленні. Велика кількість фразеологізмів з'явилися в сивій давнині, і дійшли до нас, зберігши свою аутентичну форму, інші навпаки виникли недавно і широко ввійшли в ужиток (Кочерган 2006).

Але на сьогоднішній день місце фразеології в китайській лінгвістичній науці, на жаль, залишається досить скромним, до того ж, фразеологія не виділяється в окремий розділ мовознавства, а фразеологічні одиниці радше

розглядаються в залежності від завдань та цілей окремих досліджень, що здебільшого стосуються лексикології і стилістики. У китайській фразеології фразеологізми класифікуються швидше за їх походженням і стилістичної віднесеності, а не по структурно-семантичними ознаками. Найбагатший фразеологічний фонд китайської мови являє собою сукупність розрядів готових виразів, кожен, з якого характеризується структурно-семантичними і функціонально-стилістичними особливостями та наповнені китайським колоритом.

Вони обов'язково описують:

- звичаї країни;
- традиції народу;
- історичні події Китаю;
- особливості побуту корінних жителів.

Якщо говорити про культуру Китаю, то лінгвістів-перекладачу необхідно володіти фундаментальними знаннями про історію, стародавні традиції, літературу, мистецтво, розуміти моралі і звичаї народу, особливості сприйняття та ставлення китайців до навколишнього світу і т.д.

Досить довгий час, в китайській лінгвістичної традиції було прийнято позначати все різноманіття фразеологічних одиниць одним поняттям - «чен'юй» («готовий вираз»). В даний термін, як китайські філологи, так і західні синологи вкладали великий спектр понять (Корольова 2019).

Під «чен'юй» мали на увазі не тільки власне «чен'юй», як один з розрядів фразеологічної системи, а й ідіоми, афоризми, крилаті вирази, прислів'я і приказки. Однак в 1950-х роках відбувається чітка диференціація фразеологічних одиниць китайської мови. В даний час, в китайській фразеології загальноприйнятою класифікацією фразеологізмів є класифікація Ма Гофаня, в основу якої лягли дві ознаки: походження виразів і їх стилістична віднесеною. (Ма Гофань 1983)

Він виділяє 4 розряди стійких словосполучень:

- ченьюй 成语 — ідіоми;
- яньюй 颜语 — прислів'я;
- сехоуюй 歇后语 —недомовки-іносказання;
- гуаньюньюй 惯用语- фразеологічні поєднання.

Можемо виділити найбільш відомих китайських вчених-лінгвістів, чії роботи внесли вагомий внесок у розвиток науки і не тільки , в першу чергу це праці - Ма Гофаня (马国凡), Ні Баюаня (倪宝元), Вень Дуаньчжена (温端政), Чжан Чжигуна (张志公) Тан Сунбо (唐松波)), Чжан Шилу (张世禄) Сунь ВеньДжаном (孙维张) та інші.

Говорячи про дослідження китайських вчених, то після того, як вони взялися за вивчення фразеологічного фонду китайської мови, перед ними постало велике завдання систематизації усього масиву фразеологічних одиниць. Проте ця проблема і досі є невирішеною, адже немає єдиного принципу поділу на класи, а також існує неоднозначність розуміння об'єму фразеологічного фонду. Найпоширеніша схема класифікації представлена далі, вона була сформована китайським вченим Сунь ВеньДжаном (孙维张) і представлена в його роботі “Фразеологія китайської мови”.

У китайському мовознавстві існує проблема класифікації термінів. Через суб'єктивне розуміння термінів західних вчених-китаїстів та китайців, зокрема й терміну “固定的短语” (сталий вираз), майже кожен автор подає свою власну класифікацію фразеологічних одиниць, через що виникає плутанина, яка не сприяє вирішенню проблеми збігів у термінологічних системах різних мов (Шевченко 2010).

У сучасному китайському мовознавстві поняття фразеологізму, еквівалентне нашому, відсутнє. Загальному поняттю (родовому терміну), з

української мови в китайській, відповідає “сталий короткий вираз” (固定的短语, або 定型的词组), що включає такі видові терміни такі як: фразеологізми (熟语), ідіоми (成语), образні вирази (惯用语), так звані двоскладові алегоричні вирази (歇后语), приказки (俗语), прислів'я (谚语). Такої ж класифікації дотримується китайська вчена Ван Пін (王平), але вона ще додає до вищенаведеного блереліку власні назви (专名). Ще один китайський вчений на ім'я Цуй Сіл'ян у своїй праці про фразеологічний аспект в китайській мовній культурі зазначає, що фразеологізм (熟语) виступає загальним поняттям для сталих виразів, які в свою чергу поділяються на ідіоми (成语), образні вирази (惯用语), приказки (俗语), прислів'я (谚语), алегоричні вирази, що складаються з двох частин (歇后语), а також афоризми (警句).

1.2 Методи дослідження соматичних фразеологізмів в сучасній китайській мові

Соматичні вислови про частини людського тіла присутні в усіх мовах і відіграють в них ключову роль. Вивчення соматичних виразів іноземною мовою допомагає нам вивчати культуру та звичаї цього народу. Вибір саме цієї групи фразеологізмів для подальших лінгвістичних досліджень обумовлений наступними чинниками: по-перше, соматична фразеологічна одиниця є одним з мовних універсалій, яка характеризується своєю стількістю (сталістю форми), метафоричністю, переносним значенням та експресивністю і є так званою “комунікативно значущою частиною фразеологічного складу” (Денисова 2016).

Саме в цій групі фразеологізмів найчастіше виразно проявляється так званий антропоцентризм (тобто філософське вчення, за яким людина є центром Всесвіту і метою всіх подій, які в ньому відбуваються) мовної картини світу. Дана група фразеологізмів з соматичним компонентом «виникають не стільки для того, щоб описати світ, скільки для того, щоб його оцінити, інтерпретувати і виразити до нього своє суб'єктне ставлення», до того

ж науковці підраховали, що відповідно до статистики стійкі одиниці з соматичним компонентом складають близько 25% всього фразеологічного фонду мови і є невід’ємним об’єктом лінгвокультурного аналізу, найкраще характеризуючи (вже розглянуте раніше) антропоцентричне сприйняття світу людиною, тому не дивно, що саме ці фразеологізми викликають постійний інтерес (Денисова 2016).

Залежно від характеру, функцій, соматичні фразеологізми поділяють на:

- сомонімізми (служують для позначення частин людського тіла);
- остеонімізми (номінації кісток людського тіла та їхніх з’єднань);
- спланхнонімізми (найменування внутрішніх органів людини);
- ангіонімізми (служують для позначення кровоносної системи);
- сенсонімізми (тобто назви органів чуття);
- лексика на позначення різноманітних хвороб і виявів людського організму.

ВИСНОВКИ ДО 1 РОЗДІЛУ

Взагалі термін “фразеологія” бере свій початок з давніх часів (від грецького слова *phrasis* — вираження, *logos* — вчення) — таким чином дослівно термін “фразеологія” означає – вчення про мовні обороти. Цей розділ мовознавства вивчає властивості фразеологізмів. Варто зазначити, що фразеологія широко розповсюджена у всіх мовних стилях сучасної китайської мови, а особливо в літературно-художньому мовленні. Велика кількість фразеологізмів з’явилися в сивій давнині, і дійшли до нас, зберігши свою аутентичну форму, інші навпаки виникли недавно і широко ввійшли в ужиток (Кочерган 2006).

Але на сьогоднішній день місце фразеології в китайській лінгвістичній науці, на жаль, залишається досить скромним, до того ж, фразеологія не

виділяється в окремий розділ мовознавства, а фразеологічні одиниці радше розглядаються в залежності від завдань та цілей окремих досліджень, що здебільшого стосуються лексикології і стилістики. У китайській фразеології фразеологізми класифікуються швидше за їх походженням і стилістичної віднесеності, а не по структурно-семантичними ознаками. Найбагатший фразеологічний фонд китайської мови являє собою сукупність розрядів готових виразів, кожен, з якого характеризується структурно-семантичними і функціонально-стилістичними особливостями та наповнені китайським колоритом.

Вони обов'язково описують:

- звичаї країни;
- традиції народу;
- історичні події Китаю;
- особливості побуту корінних жителів.

Досить довгий час, в китайській лінгвістичній традиції було прийнято позначати все різноманіття фразеологічних одиниць одним поняттям - «чен'юй» («готовий вираз»). В даний термін, як китайські філологи, так і західні синологи вкладали великий спектр понять (Корольова 2019).

Під «чен'юй» мали на увазі не тільки власне «чен'юй», як один з розрядів фразеологічної системи, а й ідіоми, афоризми, крилаті вирази, прислів'я і приказки. Однак в 1950-х роках відбувається чітка диференціація фразеологічних одиниць китайської мови. В даний час, в китайській фразеології загальноприйнятою класифікацією фразеологізмів є класифікація Ма Гофаня, в основу якої лягли дві ознаки: походження виразів і їх стилістична віднесеною. (Ма Гофань 1983)

Він виділяє 4 розряди стійких словосполучень:

- ченьюй 成语 — ідіоми;

- яньюй 颜语 — прислів'я;
- сехоуей 歇后语 —недомовки-іносказання;
- гуаньюньюй 惯用语- фразеологічні поєднання.

Можемо виділити найбільш відомих китайських вчених-лінгвістів, чії роботи внесли вагомий внесок у розвиток науки і не тільки , в першу чергу це праці - Ма Гофаня (马国凡), Ні Баюаня (倪宝元), Вень Дуаньчжена (温端政), Чжан Чжигуна (张志公) Тан Сунбо (唐松波)), Чжан Шилу (张世禄) Сунь ВеньДжаном (孙维张) та інші.

Соматичні вислови про частини людського тіла присутні в усіх мовах і відіграють в них ключову роль. Вивчення соматичних виразів іноземною мовою допомагає нам вивчати культуру та звичаї цього народу. Вибір саме цієї групи фразеологізмів для подальших лінгвістичних досліджень обумовлений наступними чинниками: по-перше, соматична фразеологічна одиниця є одним з мовних універсалій, яка характеризується своєю стількістю (сталістю форми), метафоричністю, переносним значенням та експресивністю і є так званою “комунікативно значущою частиною фразеологічного складу” (Денисова 2016).

РОЗДІЛ 2. ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ АНАЛІЗ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ З СОМАТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ

2.2 Лінгвокультурологічний аналіз вживання фразеологізмів з соматичними компонентами

Огляд науково-теоретичної літератури, а також питання, які присвячені методам дослідження фразеологічних одиниць, виявив, що фразеологія, розглядаючи її як розділ мовознавства, взяла за основу деякі фундаментальні мовознавчі методи і розробила власні фразеологічні методи та прийоми. В яких, в першу чергу, лежить принцип виокремлення фразеологічних одиниць, ступінь семантичної єдності компонентів-складників, методи класифікацій та організації фразеологічних одиниць, мотивованість значення і такі принципи фразеографії (тобто розділу, який систематизує фразеологічні одиниці) як особливості опису та нотування фразеологічних одиниць у лексикографічних джерелах і фразеологічних словниках (Бобков 2016).

Говорячи про термін “метод”, яке пояснення спадає на думку? У словнику під назвою «Словник лінгвістичних термінів» Д. Ганич, І. Олійник, метод визначається як система прийомів та засобів, які використовуються для вивчення фразеологічних закономірностей та явищ природи, суспільства і мислення. Вітчизняна фразеологія пропонує наступний перелік методів фразеологічного опису мови, спираючись на мовознавчі традиції давніх часів, а в науково-теоретичній літературі виокремлюють близько десяти основних методів дослідження фразеології, деякі з них виявляють надзвичайну подібність у принципах застосування (Бобков 2016).

Методи, що передбачають вузьке розуміння фразеології, – це метод семантичної ідентифікації, метод аплікації, контекстологічний метод, метод оточення та ін. Методи, які в першу чергу стосуються так званого більш широкого розуміння фразеології – це варіаційний метод, метод фразеологічної ідентифікації, комплексний метод та ін. Проте не варто забувати, що прихильники вузького і широкого розуміння фразеології здебільшого мають різний підхід до методів дослідження, які власне залежать від визначення загального обсягу фразеологічного складу конкретної мови (Бобков 2016).

У сучасній теорії фразеології виділяють наступні методи дослідження фразеологічних одиниць, для впорядкування фразеологічного матеріалу: контекстологічний метод, метод фразеологічного опису, варіаційний метод вивчення фразеологічних одиниць, комплективний метод дослідження фразеології, метод фразеологічної ідентифікації, метод аплікації, метод компонентного аналізу, метод етимологічного аналізу або лінгвокраїнознавчий коментар фразеологічного значення, метод кореляції мовних і позамовних чинників, метод лексикографічного аналізу. Говорячи про вивчення фразеології, варто також згадати так звані статистичні методи - тобто метод кількісного аналізу фразеологічних одиниць, а головними принципами, які лягли в основу методів вивчення фразеології, є особливості функціонування фразеологічних одиниць у реченні, контекстуальна взаємодія фразеологічних компонентів та врахування специфіки кожної окремої мови. Варто зазначити, що деякі з вище зазначених методів набули широкого визнання в лінгвістиці і широкого застосування, окремі – залишаються поза увагою науковців, в той час, як інші методи до сих пір на етапі формування та розвитку. (Бобков 2016)

Контекстологічний метод вивчення фразеології (іншими словами метод найближчого контекстуального оточення) дозволяє використовувати в фразеології словосполучення, які утворюють постійний контекст (наприклад - ідіоми, фраземи, термінологічні словосполучення), але важливим є те, що слова у цих так званих стійких словосполученнях не виражають своєї ознаки, яку вони виражають у змінному контексті, і є повністю або частково переосмислені. Говорячи про теорію контекстологічного методу дослідження, було розроблено три фундаментальні принципи – це аналіз взаємодії компонентів фразеологічних одиниць у контексті, специфіка організації мови, яку досліджують та функціональний аспект дослідження фразеологічних одиниць у реченні. Найближче контекстне оточення фразеологічних одиниць також є основним при семантичній класифікації. (Бобков 2016)

Метод оточення науковці вважають наближеним до контекстологічного методу, згідно з ним побудову фразеологічних одиниць визнають як систему зв'язків між елементами контекстного оточення та словосполученнями, в першу чергу через те, що контекст є важливою умовою реалізації значення фразеологічної одиниці і має безпосередній вплив на функціонування фразеології (Бобков 2016). Теорія фразеологічного оточення має свої характерні риси. Від теорії контекстологічного дослідження фразеології вона відрізняється тим, що в ній не акцентується увага на постійному контекстуальному оточенні. В обраній теорії навпаки, в першу чергу, аналізуються зовнішні і структурно обов'язкові компоненти, які дають характеристику для всієї фразеологічної одиниці вцілому, а не окремим складникам чи так званим компонентам. Характерною рисою також є те, що метод оточення використовують для виявлення двох видів зв'язків між словами: 1) валентних відношень слів, які в першу чергу відіграють роль як компоненти фразеологічної одиниці; 2) зв'язку між словами, який не поширюється на компоненти словосполучення, а належить цілому словосполученню (Бобков 2016).

Окреме місце в дослідженнях фразеології займає **метод фразеологічного опису** (інша назва - описовий метод). Його здебільшого використовують для виділення різних типів фразеологізмів, не звертаючи увагу на окремі фразеологічні одиниці.

Даний описовий метод є критично важливим, і для його застосування використовують наступні прийоми:

- інтерпретацію, спостереження та узагальнення;
- класифікацію різних типів фразеологічних одиниць;
- прийом суцільної вибірки для інвентаризації та зібрання фактологічного матеріалу, почерпнутого з різних лексикографічних, фразеографічних,

- пареміологічних джерел, збірок крилатих висловів та публіцистичних видань, творів сучасної художньої літератури та електронних джерел;
- прийом систематизації і укладання картотеки зібраного матеріалу; прийом статистичної обробки фактологічного матеріалу, відсоткові і кількісні дані для узагальнення результатів проведеного аналізу;
 - прийом зіставного аналізу фразеологічних одиниць для розтлумачення і опису характерних особливостей/властивостей/характеристик та ознак фразеологічної одиниці;
 - на основі явища протилежності та подібності прийом опозиційності для виокремлення парадигматичних груп, фразеологічних синонімічних та антонімічних пар, слів вільного вжитку і груп семантичної близькості фразеологізмів;
 - прийом узагальнення ознак фразеологічної варіантності; прийом мовної інтерпретації особливостей структури, семантики і пояснення функціонування фразеологічної одиниці.

Метод фразеологічного опису використовують для того, щоб дати точний і вичерпний аналіз фразеологізму та окремої фразеологічної одиниці. Головне завдання полягає в систематизації фразеологічної одиниці, а практичне застосування виражається у відображенні суспільних проблем, які з'являються на різних етапах відповідно до розвитку мови. Даний метод також використовується при укладанні різного роду словників – фразеологічних, тлумачних орфографічних, орфоепічних. (Бобков 2016)

Ще одним важливим методом дослідження фразеології є **варіаційний метод**, при використанні цього методу основне значення приділяється класифікації фразеологізмів, структурній організації фразеологічних одиниць, вченню про особливості їх компонентного складу, визначенню основних типів фразеологічних одиниць, що було особливо значущим для розвитку фразеологічної науки другої половини ХХ ст (Бобков 2016). За так звану основу даного методу було закладено глибоке розуміння всього обсягу

фразеології та підходів до неї, виділення фразеологічного рівня і фразеологічної семантики як особливої категорії мови. Варіаційний метод дослідження має такі характерні особливості: комплексне вивчення компонентів як складових мовної структури та виокремлення значення фразеологічних одиниць як особливої лінгвістичної категорії мовного знака, а також розгляд та класифікація фразеологічних одиниць, що використовуються в окремих мовленнєвих ситуаціях (Бобков 2016).

Використання контекстологічного, описового та варіаційного методів дослідження свідчить про багатогранність та складність фактологічного матеріалу і, перш за все, широкого чи вузького розуміння обсягу фразеології, семантичного чи граматичного підходу до класифікації фразеологічних одиниць, стилістичної приналежності, функціонування фразеологічних одиниць у контексті і враховування/не враховування впливу найближчого оточення фразеологічних одиниць на його значення. Розглядаючи кожен метод окремо, можна дійти висновків, що кожен має свої особливості, переваги та недоліки і використовувати методи треба відповідно до того, які цілі повинні бути досягнуті (Бобков 2016).

Базуючись на пройденому матеріалі бачимо, що в лінгвістиці існує велика кількість фразеологічних методів опису мови, які вказують на певні труднощі у розмежуванні фразеологічних одиниць і слів вільного вжитку. Різні методи застосовуються насамперед для виокремлення, встановлення їхніх властивостей, диференційних ознак та характеристик. Огляд науково-теоретичної літератури, детальний розгляд та узагальнення окремих теоретичних засад контекстологічного, описового та варіаційного методів дослідження фразеології допомагає окреслити основні принципи використання кожного окремо взятого методу. Тому розглянувши зазначені вище методи можна дійти до висновку, що їх застосування залежить від конкретно окреслених завдань, які перед собою ставить кожен мовознавець (Бобков 2016).

2.2 Загальна характеристика побудови речень з соматичними фразеологізмами

Загалом терміни «соматизм», «соматичний» мають різні тлумачення. Згідно з його широким трактуванням, соматизми, соматичний (від грецького *soma* (*somatos*) - тіло, - це засоби позначення явищ, що відносяться до сфери тілесності. У вузькому сенсі, соматизм - це будь-яка значуща ознака, положення або рух особи і всього тіла людини.

Тепер більш детально розглянемо поняття соматичної лексики та соматичних фразеологізмів, в особливості їх використання в китайській мові. Вперше в лінгвістиці термін «соматичний» вводиться у фіно-угроведенні кандидатом філологічних наук Ф. Вакком, який, розглядаючи фразеологізми естонської мови з назвами частин людського тіла, називає їх соматичними. Дослідник зазначає, що вони належать до однієї з найдавніших пластів фразеології і складають одну з найбільш вживаних частин фразеологізмів досліджуваної ним мови. Окремо розкриємо поняття сононімічної лексики (від грец. *soma* тіло, *onima* - ім'я, назва), яка є найбільшим розділом соматичної лексики для великої кількості мов. (Кулигіна 2010)

Сононімічна лексика служить для позначення частин людського тіла і
поділяється на декілька підгруп:

- ✓ Назви, що є загальносистемними позначеннями: лексеми на позначення тіла людини.
- ✓ Назви голови і її частин.
- ✓ Назви шиї і тулуба людини.
- ✓ Назви верхніх кінцівок.
- ✓ Назви нижніх кінцівок.

Остеонімічна лексика (грец. *osteon* - кістка) служить для номінації та опису кісток людського тіла та їхніх з'єднань.

Спланхнонімічна лексика (грец. *splanchna* - нутрощі) служить для найменування внутрішніх органів людського організму.

Ангіонімічна лексика (грец. *angeion* - судина) служить для найменування кровоносної системи людського організму.

Сенсонімічна лексика (лат. *sensus* - почуття) в свою чергу служить для позначення органів чуття людського організму.

Окремо можна виділити лексику, яка позначає хвороби, недуги і прояви людського організму.

Таким чином можна дійти висновку, що соматична лексика є цілісною та неподільною системою, що має постійну кількість об'єктів номінацій для позначення та виділення конкретного складу лексичних одиниць, а безпосередньо саме функціонування соматичної лексики знаходиться в прямій залежності від індивідуальних особливостей кожної окремої мови. Щодо використання соматичної лексики в фразеологізмах, тут в першу чергу слід зазначити, що соматична фразеологія займає важливе місце у фразеології будь-якої мови. Тут проявляється загальна закономірність фразеологічної системи незалежно від лінгвотипологічної класифікації мови. Конкретно цей клас фразеологічних одиниць проявляє значну схожість з фразеологією і інших мов (в тому числі споріднених і неспоріднених), оскільки в них знаходить своє відображення загальнолюдська практика незалежно від національності, а також багатовіковий досвід людини в освоєнні та перебудові навколишнього світу. Здатність соматичних компонентів утворювати фразеологізми здебільшого також залежить від усвідомлення людиною необхідності частин тіла для життя і участі в трудовій діяльності. Процес пізнання людиною навколишньої дійсності починається з відчуттів, які виникають через органи чуття. Разом з тим різноманітні дії, починаючи з найпростіших, виконуються людиною за

допомогою органів. З іншого боку, саме тіло є найбільш доступним і дослідженим об'єктом спостережень людини з перших життєвих кроків.

Фразеологічна картина світу з точки зору реалізації в ній соматичної лексики української і китайської мов допомагає виявити як загальні, так і самобутні та неповторні риси в певній національній культурі. Під фразеологічною картиною світу розуміємо «уявлення людини про себе і навколишній світ, що фіксуються фразеологічними засобами мови і розглядаються як явище національно-культурної спадщини». Нижче більше детально розберемо компоненти соматичних фразеологізмів та їх приклади: (Humanities & Social Sciences Reviews , 2019).

1. Тіло

Говорячи про соматичні фразеологізми в китайській мові, не можна не згадати про термін “тіло” та важливість його використання. Еквівалентом до слова нього в китайській мові відповідають два синоніми – 身 shēn і 体 tǐ. Але між ними є відмінність і вона полягає в тому, що 身 shēn – це, перш за все, «особистість», а 体 tǐ означає матеріальну субстанцію, або сукупність крові, мозку, кісток, плоті.

2. Голова

Голова вважається найважливішою частиною людського тіла. Тому лідера часто порівнюють з головою (首脑). Таким чином, ми маємо главу держави або главу делегації.

Голова - це місце, де знаходиться мозок. Вона природно асоціюється з ідеями та інтелектом. Дуже часто нам потрібні ідеї та думки інших людей,

коли ми хочемо зробити щось добре. Це тому, що дві голови краще, ніж одна (三个臭皮匠顶个诸葛亮).

3. Око

Очі надзвичайно цінні для нас. Ось чому ми говоримо "Бережи своє око" (当心), коли нагадуємо комусь бути обережним.

Очі є не лише у людей і тварин, багато речей також мають "очі" - очі корабля, вушко голки, тощо.

4. Вухо

Вухо - це орган слуху. Легка музика легко сприймається вухом. (悦耳动听). Зазвичай ми зосереджено слухаємо (专心聆听) новини.

Коли англійці думають, що хтось підслуховує, вони використовують одне з двох прислів'їв: Walls have ears (隔墙有耳) і Pitchers have ears (壶罐有耳). Вони також думають, що маленькі глечики мають великі вуха (小孩子耳朵尖) . Виховані хлопчики і дівчатка поважають інших людей. Вони не будуть таємно підслуховувати чужі приватні розмови.

5. Ніс

Англійська фраза "face to face" "віч-на-віч (面对面)" та її китайський відповідник (对应) абсолютно однакові. Але англійці, щоб висловити ту

саму ідею, можуть сказати "ніс до носа" (nose to nose). У китайській мові такого відповідника немає.

Слово ніс з'являється в багатьох ідіомах. Ось два, які дуже схожі на їхні китайські еквіваленти: водити когось за ніс (牽着某人的鼻子走) та крутити носом перед кимось або чимось (对某人或某物嗤之一鼻) .

6. Губи

У нас є дві губи: верхня і нижня. Якщо обидві губи зімкнуті, людина не може говорити. Тому само собою зрозуміло, що "не розтуляти губи (不要开口)" означає "не говорити".

Його губи зімкнуті. Чи справді його губи склеєні воском або клеєм? Ні, його губи стискаються, коли його запитують про щось, що він повинен тримати в таємниці. Іноді надсекретну інформацію зраджують, бо вона вислизає з чийось вуст (脱口而出). Тоді інцидент може стати новиною, яка у всіх на вустах (众口相传).

7. Язик

Ми всі знаємо, що не можемо говорити без язика. Отже, язик тісно пов'язаний з мовленням. Тримати язик за зубами (保持沉默) означає "мовчати". Людину, яка має забагато язика (太多嘴), всі недолюблюють, бо вона надто балакуча.

"Хіба у тебе немає клюва під носом (你鼻子底下不是有张嘴吗)?"

Китайці так кажуть, щоб дорікнути людині, яка не сказала те, що мала б сказати. Але це неправильний спосіб висловити думку англійською мовою. Англійці сказали б: "У тебе є язик у голові, чи не так?".

8. Обличчя

Обличчя пов'язане з ідеєю поваги та гідності як в китайській, так і в англійській мовах. Ви втрачаєте своє обличчя (丢面子), якщо зазнаєте невдачі знову і знову, але рішуча перемога збереже ваше обличчя (挽回面子) після всіх ваших невдач.

Коли ви відчуваєте себе нещасним, ви витягуєте довге обличчя (拉长脸). В китайській мові ця ідея передається так само. Але фраза (向后转) не стосується обличчя, це військовий наказ повернутися обличчям у протилежний бік. Це точний еквівалент "поворот".

9. Плече

Плечі можуть нести важкі речі. На плечах твого батька лежить велика відповідальність за сім'ю. Коли сім'я стикається з труднощами, вона повинна стояти пліч-о-пліч (肩并肩), щоб подолати їх. Ви не повинні підставляти холодне плече (不理睬) членам своєї сім'ї. Також не слід підставляти друзям холодне плече (冷落朋友). Обидва вирази означають холодне ставлення до інших.

10. Серце

Серце - надзвичайно важливий орган у грудній клітці. Зазвичай воно означає щось важливе або центр чогось, наприклад, “сердечні питання” (问题的核心) або серце таємниці. Багато інших виразів використовують слово серце.

Кохану людину можна назвати “любимою” (情人). Пурпурне серце (紫心徽章) - це медаль, якою нагороджують американських солдатів, поранених у бою.

Якщо ваш друг потрапив у біду, ви можете підбадьорити його, сказавши: "Не падай духом (不要灰心)".

11. Шлунок

Шлунок природним чином пов'язаний з апетитом. Якщо ви не любите важку їжу, у вас немає шлунку для неї (反胃). Це слово також пов'язане з інтересами та вподобаннями. Якщо ви вважаєте щось нудним або вульгарним, у вас також немає шлунку для цього. Погана їжа вивертає шлунок. Так само вас вивертає від поганого жарту.

Шлунок також може бути дієсловом. Подивіться на цей приклад: "Як ви могли переварити (忍受) такі грубі слова?" Очевидно, що слово “переварювати” тут можна замінити на "терпіти".

12. Рука

У кожної людини є дві руки: права і ліва. Права рука зазвичай сильніша, тому ми називаємо добру помічницю правою рукою (得力助手).

Ми всі знаємо, що рука не дуже довга. Але коли ви тримаєте когось на відстані витягнутої руки (保持距离), відстань досить довга. Це означає, що ви не любите цю людину і намагаєтесь її уникати.

Іноді твій друг може бути настільки розлюченим, що може вчинити нерозумно. Тоді вам краще дати йому таку пораду: "Тримай себе в руках (别发脾气)".

Чимало фразеологізмів, утворених від слова рука, дуже схожі на їхні китайські відповідники. Ось кілька очевидних прикладів: свіжа рука (新手), не вистачає рук (人手短缺), рука в руці (手拉手) і вмити руки від чогось (洗手不干了), але не сприймайте ці приклади буквально.

13. Палець

Кожен палець відіграє свою роль. Якщо всі ваші пальці - великі (笨拙), це дуже погано. Це означає, що ви дуже незграбні.

14. Палець на носі

Деякі люди вивертають пальці ніг назовні (八字脚) - означає клишоногість.

Коли ми стикаємося з небезпекою, ми повинні бути пильними і готовими до дій, тобто ми повинні бути на ногах (保持警惕).

15. Шкіра

Люди мають шкіру. Так само, як у тварин і рослин. Шкіра може бути товстою або тонкою. Людина з тонкою шкірою легко засмучується або ображається, тоді як людина з товстою шкірою, або людина з мислячою шкірою, навпаки, є протилежністю. (贬义) - вираз має негативний підтекст, або негативне відношення до чогось.

16. Волосся

Більшість людей при згадці слова "волосся" думають лише про волосся на нашій голові. Насправді, деякі тварини та рослини також мають волосся. Від жахливої сцени волосся може стати дибки (毛骨悚然). Але відважна людина не поверне волосся (不畏惧), навіть якщо вона опиниться перед обличчям небезпеки (Humanities & Social Sciences Reviews , 2019).

ВИСНОВКИ ДО 2 РОЗДІЛУ

Огляд науково-теоретичної літератури, а також питання, які присвячені методам дослідження фразеологічних одиниць, виявив, що фразеологія, розглядаючи її як розділ мовознавства, взяла за основу деякі фундаментальні мовознавчі методи і розробила власні фразеологічні методи та прийоми. В яких, в першу чергу, лежить принцип виокремлення фразеологічних одиниць, ступінь семантичної єдності компонентів-складників, методи класифікацій та

організації фразеологічних одиниць, мотивованість значення і такі принципи фразеографії (тобто розділу, який систематизує фразеологічні одиниці) як особливості опису та нотування фразеологічних одиниць у лексикографічних джерелах і фразеологічних словниках (Бобков 2016).

Методи, що передбачають вузьке розуміння фразеології, – це метод семантичної ідентифікації, метод аплікації, контекстологічний метод, метод оточення та ін. Методи, які в першу чергу стосуються так званого більш широкого розуміння фразеології – це варіаційний метод, метод фразеологічної ідентифікації, комплексний метод та ін. Проте не варто забувати, що прихильники вузького і широкого розуміння фразеології здебільшого мають різний підхід до методів дослідження, які власне залежать від визначення загального обсягу фразеологічного складу конкретної мови (Бобков 2016).

У сучасній теорії фразеології виділяють наступні методи дослідження фразеологічних одиниць, для впорядкування фразеологічного матеріалу: контекстологічний метод, метод фразеологічного опису, варіаційний метод вивчення фразеологічних одиниць, комплексивний метод дослідження фразеології, метод фразеологічної ідентифікації, метод аплікації, метод компонентного аналізу, метод етимологічного аналізу або лінгвокраїнознавчий коментар фразеологічного значення, метод кореляції мовних і позамовних чинників, метод лексикографічного аналізу. Говорячи про вивчення фразеології, варто також згадати так звані статистичні методи – тобто метод кількісного аналізу фразеологічних одиниць, а головними принципами, які лягли в основу методів вивчення фразеології, є особливості функціонування фразеологічних одиниць у реченні, контекстуальна взаємодія фразеологічних компонентів та врахування специфіки кожної окремої мови. Варто зазначити, що деякі з вище зазначених методів набули широкого визнання в лінгвістиці і широкого застосування, окремі – залишаються поза увагою науковців, в той час, як інші методи до сих пір на етапі формування та розвитку. (Бобков 2016)

Використання контекстологічного, описового та варіаційного методів дослідження свідчить про багатогранність та складність фактологічного матеріалу і, перш за все, широкого чи вузького розуміння обсягу фразеології, семантичного чи граматичного підходу до класифікації фразеологічних одиниць, стилістичної приналежності, функціонування фразеологічних одиниць у контексті і враховування/не враховування впливу найближчого оточення фразеологічних одиниць на його значення. Розглядаючи кожен метод окремо, можна дійти висновків, що кожен має свої особливості, переваги та недоліки і використовувати методи треба відповідно до того, які цілі повинні бути досягнуті (Бобков 2016).

Загалом терміни «соматизм», «соматичний» мають різні тлумачення. Згідно з його широким трактуванням, соматизми, соматичний (від грецького *soma* (*somatos*) - тіло, - це засоби позначення явищ, що відносяться до сфери тілесності. У вузькому сенсі, соматизм - це будь-яка значуща ознака, положення або рух особи і всього тіла людини.

Сононімічна лексика служить для позначення частин людського тіла і поділяється на декілька підгруп:

- ✓ Назви, що є загальносистемними позначеннями: лексеми на позначення тіла людини.
- ✓ Назви голови і її частин.
- ✓ Назви шиї і тулуба людини.
- ✓ Назви верхніх кінцівок.
- ✓ Назви нижніх кінцівок.

Остеонімічна лексика (грец. *osteon* - кістка) служить для номінації та опису кісток людського тіла та їхніх з'єднань.

Спланхнонімічна лексика (грец. *splanchna* - нутроші) служить для найменування внутрішніх органів людського організму.

Ангіонімічна лексика (грец. *angeion* - судина) служить для найменування кровоносної системи людського організму.

Сенсонімічна лексика (лат. *sensus* - почуття) в свою чергу служить для позначення органів чуття людського організму.

Окремо можна виділити лексику, яка позначає хвороби, недуги і прояви людського організму.

ВИСНОВКИ

Взагалі термін “фразеологія” бере свій початок з давніх часів (від грецького слова *phrasis* — вираження, *logos* — вчення) — таким чином дослівно термін “фразеологія” означає – вчення про мовні обороти. Цей розділ мовознавства вивчає властивості фразеологізмів. Варто зазначити, що фразеологія широко розповсюджена у всіх мовних стилях сучасної китайської мови, а особливо в літературно-художньому мовленні. Велика кількість фразеологізмів з'явилися в сивій давнині, і дійшли до нас, зберігши свою аутентичну форму, інші навпаки виникли недавно і широко ввійшли в ужиток (Кочерган 2006).

Але на сьогоднішній день місце фразеології в китайській лінгвістичній науці, на жаль, залишається досить скромним, до того ж, фразеологія не виділяється в окремий розділ мовознавства, а фразеологічні одиниці радше розглядаються в залежності від завдань та цілей окремих досліджень, що здебільшого стосуються лексикології і стилістики. У китайській фразеології фразеологізми класифікуються швидше за їх походженням і стилістичної віднесеності, а не по структурно-семантичними ознаками. Найбагатший фразеологічний фонд китайської мови являє собою сукупність розрядів

готових виразів, кожен, з якого характеризується структурно-семантичними і функціонально-стилістичними особливостями та наповнені китайським колоритом.

Вони обов'язково описують:

- звичаї країни;
- традиції народу;
- історичні події Китаю;
- особливості побуту корінних жителів.

Досить довгий час, в китайській лінгвістичній традиції було прийнято позначати все різноманіття фразеологічних одиниць одним поняттям - «чен'юй» («готовий вираз»). В даний термін, як китайські філологи, так і західні синологи вкладали великий спектр понять (Корольова 2019).

Під «чен'юй» мали на увазі не тільки власне «чен'юй», як один з розрядів фразеологічної системи, а й ідіоми, афоризми, крилаті вирази, прислів'я і приказки. Однак в 1950-х роках відбувається чітка диференціація фразеологічних одиниць китайської мови. В даний час, в китайській фразеології загальноприйнятою класифікацією фразеологізмів є класифікація Ма Гофаня, в основу якої лягли дві ознаки: походження виразів і їх стилістична віднесеною. (Ма Гофань 1983)

Він виділяє 4 розряди стійких словосполучень:

- ченьюй 成语 — ідіоми;
- яньюй 颜语 — прислів'я;
- сехоуюй 歇后语 —недомовки-іносказання;
- гуаньюньюй 惯用语- фразеологічні поєднання.

Можемо виділити найбільш відомих китайських вчених-лінгвістів, чії роботи внесли вагомий внесок у розвиток науки і не тільки , в першу чергу це

праці - Ма Гофаня (马国凡), Ні Баюаня (倪宝元), Вень Дуаньчжена (温端政), Чжан Чжигуна (张志公) Тан Сунбо (唐松波)), Чжан Шилу (张世禄) Сунь ВеньДжаном (孙维张) та інші.

Соматичні вислови про частини людського тіла присутні в усіх мовах і відіграють в них ключову роль. Вивчення соматичних виразів іноземною мовою допомагає нам вивчати культуру та звичаї цього народу. Вибір саме цієї групи фразеологізмів для подальших лінгвістичних досліджень обумовлений наступними чинниками: по-перше, соматична фразеологічна одиниця є одним з мовних універсалій, яка характеризується своєю стількістю (сталістю форми), метафоричністю, переносним значенням та експресивністю і є так званою “комунікативно значущою частиною фразеологічного складу” (Денисова 2016).

Огляд науково-теоретичної літератури, а також питання, які присвячені методам дослідження фразеологічних одиниць, виявив, що фразеологія, розглядаючи її як розділ мовознавства, взяла за основу деякі фундаментальні мовознавчі методи і розробила власні фразеологічні методи та прийоми. В яких, в першу чергу, лежить принцип виокремлення фразеологічних одиниць, ступінь семантичної єдності компонентів-складників, методи класифікацій та організації фразеологічних одиниць, мотивованість значення і такі принципи фразеографії (тобто розділу, який систематизує фразеологічні одиниці) як особливості опису та нотування фразеологічних одиниць у лексикографічних джерелах і фразеологічних словниках (Бобков 2016).

Методи, що передбачають вузьке розуміння фразеології, – це метод семантичної ідентифікації, метод аплікації, контекстологічний метод, метод оточення та ін. Методи, які в першу чергу стосуються так званого більш широкого розуміння фразеології – це варіаційний метод, метод фразеологічної ідентифікації, комплексний метод та ін. Проте не варто забувати, що прихильники вузького і широкого розуміння фразеології здебільшого мають

різний підхід до методів дослідження, які власне залежать від визначення загального обсягу фразеологічного складу конкретної мови (Бобков 2016).

У сучасній теорії фразеології виділяють наступні методи дослідження фразеологічних одиниць, для впорядкування фразеологічного матеріалу: контекстологічний метод, метод фразеологічного опису, варіаційний метод вивчення фразеологічних одиниць, комплексивний метод дослідження фразеології, метод фразеологічної ідентифікації, метод аплікації, метод компонентного аналізу, метод етимологічного аналізу або лінгвокраїнознавчий коментар фразеологічного значення, метод кореляції мовних і позамовних чинників, метод лексикографічного аналізу. Говорячи про вивчення фразеології, варто також згадати так звані статистичні методи - тобто метод кількісного аналізу фразеологічних одиниць, а головними принципами, які лягли в основу методів вивчення фразеології, є особливості функціонування фразеологічних одиниць у реченні, контекстуальна взаємодія фразеологічних компонентів та врахування специфіки кожної окремої мови. Варто зазначити, що деякі з вище зазначених методів набули широкого визнання в лінгвістиці і широкого застосування, окремі – залишаються поза увагою науковців, в той час, як інші методи до сих пір на етапі формування та розвитку. (Бобков 2016)

Використання контекстологічного, описового та варіаційного методів дослідження свідчить про багатогранність та складність фактологічного матеріалу і, перш за все, широкого чи вузького розуміння обсягу фразеології, семантичного чи граматичного підходу до класифікації фразеологічних одиниць, стилістичної приналежності, функціонування фразеологічних одиниць у контексті і враховування/не враховування впливу найближчого оточення фразеологічних одиниць на його значення. Розглядаючи кожен метод окремо, можна дійти висновків, що кожен має свої особливості, переваги та недоліки і використовувати методи треба відповідно до того, які цілі повинні бути досягнуті (Бобков 2016).

Загалом терміни «соматизм», «соматичний» мають різні тлумачення. Згідно з його широким трактуванням, соматизми, соматичний (від грецького soma (somatos) - тіло, - це засоби позначення явищ, що відносяться до сфери тілесності. У вузькому сенсі, соматизм - це будь-яка значуща ознака, положення або рух особи і всього тіла людини.

Сононімічна лексика служить для позначення частин людського тіла і поділяється на декілька підгруп:

- ✓ Назви, що є загальносистемними позначеннями: лексеми на позначення тіла людини.
- ✓ Назви голови і її частин.
- ✓ Назви шиї і тулуба людини.
- ✓ Назви верхніх кінцівок.
- ✓ Назви нижніх кінцівок.

Таким чином можна дійти висновку, що соматична лексика є цілісною та неподільною системою, що має постійну кількість об'єктів номінацій для позначення та виділення конкретного складу лексичних одиниць, а безпосередньо саме функціонування соматичної лексики знаходиться в прямій залежності від індивідуальних особливостей кожної окремої мови. Щодо використання соматичної лексики в фразеологізмах, тут в першу чергу слід зазначити, що соматична фразеологія займає важливе місце у фразеології будь-якої мови. Тут проявляється загальна закономірність фразеологічної системи незалежно від лінгвотипологічної класифікації мови. Конкретно цей клас фразеологічних одиниць проявляє значну схожість з фразеологією і інших мов (в тому числі споріднених і неспоріднених), оскільки в них знаходить своє відображення загальнолюдська практика незалежно від національності, а також багатовіковий досвід людини в освоєнні та перебудові навколишнього світу.

АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ (КИТАЙСЬКА)

在这篇题为 "汉语中体感短语的语言和文化特征 "的论文中，对体感短语的使用进行了研究。一般来说，短语是一套既定的语言转折，而短语是语言中使用的短语组合。如果我们谈及体感短语，那么这些短语就是用人体器官的名称来指代某些事物。本文讨论了体质性短语的概念，它的构造和体质性短语的使用实例，介绍了研究汉语中短语的主要学者和他们的方法。这个话题非常有趣，在每一种语言中都有体现，但不幸的是，它在汉语短语学中占据了相当小的位置。短语学不是语言学的一个独立部分。

通常，短语单元描述：一个国家的习俗；人民的传统；重要的历史事件；以及居民生活方式的特殊性。

在很长一段时间里，所有的短语单位都被称为成语（这包括口头禅、警句和谚语）。但在 20 世纪 50 年代，马国藩将它们分为 4 类短语：

- 成语

- 颜语

- 歇后语

- 惯用语。

著名的学者有：马国凡，倪宝元，张志公，孙维张，温端政。

考虑到以下组成部分：身体、头、眼、耳、鼻、唇、舌、脸、肩、心、胃、手臂、手指、脚趾、皮肤、头发。

本文由两章、结论、中文注释和参考文献清单组成。采用的研究方法是描述、分析和比较。

关键词：短语，体态短语，语言文化，方法。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Баран, Я. А. (2008). Фразеологія: знакові величини: навч. посіб. для студ. фак. іноз. мов (с. 256). Вінниця: Нова книга.
2. Бацевич, Ф. С. (2004). Основи комунікативної лінгвістики: Підручник (с. 344). К.: Видавничий центр «Академія».
3. Бобков, В. О. (2016). Основні теоретичні засади контекстологічного, описового та варіаційного методів дослідження фразеології (с. 368-371). Наукові записки Національного університету Острозька академія. Серія: Філологічна, 62.
4. Денисова, А. (2016). Лінгвістичні методи дослідження фразеологічних одиниць на позначення відчуттів людини (с. 76-81). Теоретичні й прикладні проблеми сучасної філології, 3.

5. Корольова, Т. М. (2019). Ченьюї та особливості їх перекладу (с. 20- 22). Актуальні проблеми філології і професійної підготовки фахівців у полікультурному просторі: Міжнародний журнал. Випуск 5. Харбін: Харбінський інженерний університет.
6. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства: Підручник. Друге видання. Київ, 2006.
7. Кочерган, М. П. (2000). Вступ до загального мовознавства (с. 270). К: Видавничий центр «Академія».
8. Кулигіна Н. Семантична структура ченьюї та їх місце у фразеологічній системі китайської мови №45.Р. 198-205 (2008)
9. Ма Гофань. Сехоууй. – Хух-Хото: Нэй- мэньгу жэньмінь, 1983. – 299 с.
10. Мойсенко Л. Соматизми в українській,німецькій та польській мовах із компонентом найменування “частини тіла людини” (2015)
11. Ужченко В., Ужченко Д. Фразеологія сучасної української мови / Ужченко В., Ужченко Д. — К. : Знання, 2007. — 494 с.
12. Тхі Кімзунг Тю. Стилістичні особливості мови сучасної китайської газети/Ілміи- методик журнал., 2014. –87 с.
13. SOMATIC CULTURAL CODE AND ITS ROLE IN THE CHINESE LINGUISTIC WORLDVIEW (BASED ON THE CONCEPTS OF “FACE” AND“HEART”<https://www.researchgate.net/publication/336136092> Humanities & Social Sciences Reviews 7(4):703-710 (2019).
14. Інтернет-посилання “Вікіпедія” <https://uk.wikipedia.org/wiki/Фразеологія>
15. Галинська, О. М. (2011). Фразеологізми як знаки культурної інформації (с. 72-76). Проблеми зіставної семантики: збірник наукових статей. К.: Вид. центр КНЛУ. Вип. 10. Ч. 2
16. Ужченко, В. Д. (2007). Фразеологія сучасної української мови: навч. посібник (с. 494). К.: Знання.
17. Шевченко В.О. Проблеми співвідношення термінології в галузі фразеології китайської та української мов (2010) № 49-50. - С. 230-241.

